

o.1.Sygnatura akt VI K 41/13

I. WYROK

II. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Wołosecka - Berk

Protokolant : Aneta Elżbieciak

przy udziale oskarżyciela prywatnego J. M.

po rozpoznaniu dnia 22.V., 02.VII., 22.X.i 10.XII. 2013r. sprawy karnej

J. M.

urodz. (...) w S.

syna S. i B. zd. S.,-

oskarżonego o to, że:

w dniu 06 lutego 2012 roku w L., województwa (...), spowodował obrażenia ciała u K. S. (1) poprzez skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego i kręgosłupa,-

tj. o czyn z art. 157§2 kk,-

----- / -----

I. oskarżonego **J. M.** uznaje za winnego tego, że w dniu 06 lutego 2012 roku w L., województwa (...), chwycił K. S. (1) rękoma za szyję i gardło oraz szarpał w/w powodując uraz mięśni i więzadeł kręgosłupa szyjnego nasilający u pokrzywdzonego dolegliwości bólowe, co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres poniżej dni 7, to jest czynu z art. 157§2 kk i za to na podstawie art. 157§2 kk wymierza mu grzywnę w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych,-

II. na podstawie art. 46§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego K. S. (1) nawiązkę w kwocie 700 złotych,-

III. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego K. S. (1) kwotę 300 złotych tytułem poniesionych przez oskarżyciela prywatnego kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 lutego 2012 roku pokrzywdzony K. S. (1) przebywał w L., w godzinach wieczornych udał się do restauracji (...) gdzie przebywali również jego znajomi. K. S. (1) poprosił do tańca jedną z kobiet, która siedziała przy stoliku wraz z oskarżonym J. M. i innymi znajomymi. Po zakończonym tańcu pokrzywdzony odprowadził w/w kobietę do stolika , po czym poszedł w okolice bufetu. W tym czasie w miejsce to przyszedł oskarżony , chwycił K. S. (1) za szyję i gardło, szarpał w/w, rozdarcie uległa koszula w którą ubrany był pokrzywdzony.

Po chwili oskarżony puścił pokrzywdzonego, K. S. (1) udał się do swojego stolika, odczuwał ból szyi i po około pół godzinie opuścił restaurację.

Po powrocie do miejsca zamieszkania t.j. do N. pokrzywdzony w dniu 09.02.2012 roku poszedł do lekarza pierwszego kontaktu, otrzymał skierowanie do szpitala na oddział ratunkowy, gdzie po wykonaniu badań rentgenowskich nie stwierdzono zmian urazowych, w karcie informacyjnej zawarto opis: tkliwe mięśnie karku ograniczające w miernym stopniu funkcje rotacyjną, towarzyszące dolegliwości w osi kręgosłupa piersiowego, zalecono kołnierz S. na 7 dni oraz kontrolę w Poradni (...) Urazowej.

W dalszym okresie czasie K. S. (1) z uwagi na dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa szyjnego korzystał z porad lekarskich oraz zabiegów rehabilitacyjnych.

Przed zdarzeniem z dnia 06.02.2012 roku K. S. (1) nie leczył się w związku z dolegliwościami kręgosłupa szyjnego, korzystał natomiast z pomocy lekarskiej z uwagi na dolegliwości kręgosłupa lędźwiowego.

/ dowód: zeznania świadków: częściowo K. S. i M. J. k 24 akt Ds 770/12;

zeznania świadka A. R. (1),

karta informacyjna porady ambulatoryjnej k 4;

skierowanie do poradni specjalistycznej k 6; wynik badania (...) k 7;

kserokopia dokumentacji lekarskiej k 8-12;

kserokopia dokumentacji medycznej k 97/

Biegła z zakresu medycyny sądowej w sporządzonej opinii pisemnej oraz opinii uzupełniającej stwierdziła, iż z dokumentacji lekarskiej wynika, iż K. S. (1) ma wypukliny krążków międzykręgowych w kręgosłupie szyjnym na trzech poziomach uciskające worek oponowy oraz osteofity na brzegach kręgów co wskazuje na istnienie zmian chorobowych w kręgosłupie szyjnym przed 6 lutego 2012 roku, tym samym dolegliwości zgłaszane przez pokrzywdzonego mogły być związane z tymi zmianami. Biegła wskazała, iż nie wyłącza to możliwości doznania przez pokrzywdzonego urazu mięśni i więzadeł wyniku przedmiotowego zdarzenia, który nasilił dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego, co naruszyło czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu.

/dowód opinia biegłej k 96-97 akt Ds 770/12

opinia uzupełniająca k 98/

Oskarżony J. M. nie był uprzednio karany.

/dowód: karta karna k.44/

J. M. stojący pod zarzutem popełnienia czynu art 157§2kk nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że krytycznego wieczoru interweniował na prośbę znajomej, która chciała aby przekazał K. S., iż nie chce więcej z nim tańczyć, rozmowa odbyła się w okolicach bufetu, oskarżony zaprzeczył aby doszło do użycia przemocy czy też szarpaniny.

Sąd zaważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego odnośnie zarzuczonego mu czynu z art. 157§2kk w kształcie jak to przyjęto w części dyspozytywnej wyroku nie budzi wątpliwości.

Na sprawstwo oskarżonego wskazują zeznania pokrzywdzonego, które Sąd uznał za wiarygodne w zakresie opisu działania oskarżonego polegającego na chwyceniu pokrzywdzonego za szyję i szarpaniu go. Pokrzywdzony w złożonych

zeznaniach opisał zachowanie oskarżonego w sposób wskazujący na użycie przemocy o większym nasileniu, jednak wobec istniejących wątpliwości w tym zakresie wynikających z zeznań świadków A. R. i M. J. w powiązaniu z treścią opinii biegłej Sąd przyjął wersję jak najbardziej korzystną dla oskarżonego, przy czym w świetle innych dowodów przeprowadzonych w sprawie należy przyjąć, iż doszło do użycia przemocy wobec pokrzywdzonego.

Z zeznań świadka A. R. (1) wynika, iż bezpośrednio po zdarzeniu K. S. (1) powiedział mu, iż jakiś mężczyzna złapał go za szyję, szarpnął i potargał, widział też rozerwaną koszulę. Fakt zaistnienia zdarzenia potwierdził w swoich zeznaniach świadek M. J. (2), a mianowicie wskazał, iż oskarżony chwycił pokrzywdzonego za koszulę przy szyi przyciągnął do siebie, według świadka nie mogło na skutek tego działania dojść do poważnych obrażeń u pokrzywdzonego. Świadek M. J. (2) (obecnie nieżyjący) podał, iż nie było takiej sytuacji aby oskarżony podniósł do góry pokrzywdzonego, działanie oskarżonego świadek opisał jako przyciągnięcie do siebie po uprzednim chwyceniu go za koszulę. Wprawdzie opis zdarzenia podany przez M. J. (2) nie wskazuje na chwycenie K. S. (1) przez oskarżonego bezpośrednio za szyję, jednak w tym zakresie Sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego, który w ten sposób opisał zachowanie oskarżanego, bezpośrednio po zdarzeniu taką jego wersję przekazał A. R. (1), możliwość powstania obrażeń w takich okolicznościach potwierdziła w swojej opinii biegła z zakresu medycyny sądowej.

W zakresie obrażeń jakich miał doznać pokrzywdzony podnieść należy, iż w opinii biegłej wskazano, iż u pokrzywdzonego stwierdzono zmiany chorobowe w kręgosłupie szyjnym istniejące przed zdarzeniem z dnia 6 lutego 2012 roku, uzupełniona w toku rozprawy głównej dokumentacja lekarska wskazuje, iż przed zdarzeniem pokrzywdzony nie korzystał z zabiegów rehabilitacyjnych związanych z dolegliwościami odcinaka szyjnego kręgosłupa natomiast leczył się w związku z dolegliwościami odcinka lędźwiowego kręgosłupa. Jednocześnie biegła wskazała, iż stwierdzone zmiany chorobowe odcinka szyjnego nie wykluczają możliwości powstania obrażeń w postaci urazu mięśni i więzadeł kręgosłupa szyjnego w okolicznościach podanych przez pokrzywdzonego, które nasiliły dolegliwości bólowe i które należy kwalifikować jako naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu.

Świadkowie B. Z. i Z.S. nie posiadali informacji na temat przebiegu zdarzenia, ich zeznania dotyczące zachowania oskarżyciela prywatnego w czasie po zdarzeniu w kontekście doznanych wcześniej obrażeń nie podważają poczynionych ustaleń, szczególnie w sytuacji ostatecznego przyjęcia, iż pokrzywdzony doznał obrażeń naruszających czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu.

Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego albowiem pozostają one w sprzeczności z zebrany materiałem dowodowym. Przede wszystkim wskazać należy, iż niezależnie od różnic w zeznaniach świadków potwierdzali oni że krytycznego dnia doszło do konfliktu między oskarżonym a pokrzywdzonym, K. S. (1) na skutek doznanych dolegliwości korzystał z pomocy lekarskiej, natomiast poczynionym ustaleniom nie może zaprzeczać fakt, iż oskarżony bezpośrednio po zdarzeniu nie zawiadomił policji czy też nie zwrócił się o udzielenie pomocy przez inne osoby. Zachowanie takie mogło zdaniem Sądu wynikać z zaskoczenia takim zdarzeniem, nadto z zeznań świadka A. R. (1) wynika, iż on sam uznawał ten incydent za mało znaczący, radził pokrzywdzonemu aby nie zawiadamiać policji albowiem nie doszło do powstania widocznych obrażeń.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 157§2 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 10 zł. Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonego, a także stopień społecznej szkodliwości czynu oraz szkodę wyrządzoną czynem.

Jednocześnie Sąd orzekł od oskarżonego nawiązkę w kwocie 700 zł tytułem zadośćuczynienia doznanej krzywdy w zakresie naruszenia dóbr pokrzywdzonego uznając, iż będzie to kwota adekwatna do stopnia poniesionych obrażeń oraz okoliczności zdarzenia.

Zdaniem Sądu orzeczona kara spełni swoje funkcje prewencyjne i wychowawcze oraz jest współmierna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 628 pkt 1 kpk.